

Call no: B. (NS)PP431

Author: Halevi, Eliyahu.

Title: Tehilah le-Elokenu ... shir ... be-lel hithadesh ... bet tefilah
... bi-kehal ... Alisandria ...

כותר: תהלה לאלקינו ... שיר ... בליל התחדש ... בית תפלה ... בקהל ...
אליסאנדריה ...

Imprint: Torino : Stamperia Reale, [1764]

Collation: 1 broadside : woodcuts, border designs ; 47 x 24 cm.

הערות: סוג הגליוון: שיר לחנכת בית הכנסת. חילת השיר: כרחוק וכגובה הארץ.

Subject: Hebrew poetry, Modern - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוותק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

זה לה לאלקינו יתנו בפיינו שיר חדש, ביל' התחדש הוג יתגדר ויתקריש ארכון בית חמלך ושר חעלם בית הפלח אשר נתה שם אהלה בטהלה אהל שכן באדם מקדש מעם ולהיל'כות מורכות ופטוחות השמיים וחנה טלים, וענחתה חשרה הזאת לפניו לעת כוות בקהל קרוישים קקי אליאנדריה דילא פאליא יעא כולם אנשיים לטקנמנ ועד גודלם אשר נרבה רוחם ולכט פתווח פתווח של אולם לנצה על מלאת בית ה', ולא רפו ידיהם מין המלאכה ותשלים ביום ראש השנה גיטן שנת הרג'ך יום שהוקם המשכן מימי עולם ונמל עשר כתדים לו אוסיפ לכל גם זה ובכללים לנו ישוב עמו הלום קהל גדול ישבו הנה אחר גודרים לבקר בהיכלים חם הבוניס בשמה יהלו יה וhalbו שירות היכל שריטים אחר גוננים הן אי-אלם, אל תקרי בגין אלא בוניך יהי שלום בחילם בעל גמולות בעל ישלים זה פועלם יגמול זה כזרקתם גמיש' ידיהם תן להם חשב גמולם הסכך עם ושלם שמש ומגן ה', אלקיהם ושור צלים ישמע מותיכלו קולם יראת עניהם זעמלם ויבנה חומות ירושלים וערוי יהודת על תלם נשבו בנימ לגבולם א'כ'ר :

אליהו הלי'

ב

יוחן לשבר אין נם זה אומר
כי הוא מעון תבל הוא אשיותה
נותן נשמה אל העם עליה
צורה בתוך צורה צר נם החומר
נקרא בשם מקום אליו ימורו
בי בן לעמתו ברוך יאמרו

א

כרחוק וכנכחות מארץ ערד
בן נבחו דרכי האל מנבר
ازזה אשר תבנו איזה בית חבר
אם בשחקים או על הונג הארץ
מכאן לשכחו עיר אם קרייתם
ארץ הרים רגלו בסאו שמים

ד

ען שאו מרים עד לב הארץ
ולכו חזובי לא נכח קימנו
בי את אשר הנו פה עמן
ישית כמו אמשטו בארץ
אראה בנוועם אל עני לא תכה
אשמה באומר לי בית אל אלה

ג

אך לא לשקר בית קדשו שמרנו
על נחליו עיר קנו כנשך
ובכל אשר יאמר עם זהה קשר
בן בעבותות החבה נקשרנו
זה זה אשר עומדר אחר כתלינו
מקדש הללו מצער ותהי נפשנו

ה

הנה הבי אמרתי שירה הבו
בי يوم בשורה יומן חינוך הבית
שם רעננים נהיה וכמו זיג
אך יום אשר בנים לנבלים שכנו
שייא עמלו בונים על אבני בודה
זה אל בכחו ישגב מי במויה